

טריפה אינה חיה

דוגמא נוספת לשליטת חכמי התורה על הטבע נמצאת בחזון איש (או"ח סי' ל"ט קונטרס השיעורים אות ט"ו) שכתב ששיעורי תורה תלויים בפסק כל בית דין ובית דין. והקשה החזו"א, והרי אם תיפול בהמה מגובה עשרה טפחים לפי השיעור של בית דין אחד ולפי בית דין אחר אין בשיעור זה עשרה טפחים, הרי שבית הדין הראשון יפסוק שהבהמה אסורה וטריפה היא, כיון שנפלה מגובה עשרה טפחים ונתרסקו אבריה, בעוד בית הדין השני יכשירו בהמה זו כיון שנפלה פחות מעשרה טפחים, והיאך יתכן הדבר והרי דיני הטריפות תלויים הם בחיי הבהמה שאם מחמת הנפילה הבהמה עתידה למות הרי שהיא טריפה ואם תחיה אינה טריפה, וא"כ כיצד יתכן שכל בי"ד ידון לפי השיעור הנראה לו.

ותירץ החזו"א, שבאמת הפסק של החכם הוא הקובע האם הבהמה תחיה או תמות, 'ואפשר שחיה תלוי' בהוראת החכם אם היתה ההוראה בחייה כדאמר בירו' פ"ק דכתובות', וכוונתו שאם באה בהמה זו לפני חכם הסובר שהגובה ממנו נפלה הוא עשרה טפחים וממילא פסק שטריפה היא הרי שלבסוף הבהמה תמות כי נפסק עליה שהיא טריפה וטריפה אינה חיה, אך אם תבוא הבהמה לפני חכם המכשיר כי לדעתו אין בגובה זה עשרה טפחים הרי שמן השמים יגזרו עליה חיים כיון שאינה טריפה. חיי הבהמה תלויים במה שבי"ד פוסק, ובדומה לדברי הירושלמי שהבתולים תלויים בפסק בי"ד כד. וכעין זה כתב באבני נזר (יו"ד מ"ט ה').

כד. ומעשה באחד שבא לבקש מהחזו"א עצה לטיפול במחלה בריאות, והרופאים המליצו לו שיסע לאירופה כדי למצוא מזור למחלתו. ויעץ לו החזו"א, שלפי דעתו עדיף לו להישאר בארץ ישראל. והסביר החזו"א את דבריו, שהמחלה ממנו הוא סובל היא מחלת ריאה בה נחלקו המחבר והרמ"א האם טריפה היא או לאו, והמחבר סובר שאין הבהמה טריפה, והרמ"א פסק שהיא טריפה. ומאחר ובא"י בדרך כלל פוסקים כדעת המחבר, ובאירופה, בדרך כלל, פוסקים כהרמ"א, הרי שאם ילך לאירופה פסק הרמ"א שמחלה זו טריפה היא תגרום באמת שהמחלה תגרום למותו, אבל אם ישאר בא"י, הרי שפסק המחבר, שאין המחלה הזו מטריפה, הוא שיקבע ויתרפא מחולי זה. ובספרו של הרב עקיבא טץ World Mask (עמ' כ"ג) הביא סיפור זה. ובשיחה מפי הרב אביגדור הלוי נבנצל (בלק תשס"ה) כתב בזה"ל: